

bunden med for store Udgifter eller med Ulemper, hvorved Afgangen til Præmierne besværliggjøres, har det antaget, Ministeriet burde have Ret til at foreslaae de Forandringer i Foreningens Love, der maatte ansees nødvendige i denne Anledning.

Naar der i Udkastets § 15 foreslaaes Ophevelse af Landstutteriet den 31te Juli 1861, da kan Udvalget forsaavidt ikke have Noget derimod, som det maa erkendes, at der er en Misstemning tilstede mod Landstutteriet, en Misstemning, der allerede har og fremdeles vil kunne have en uheldig Indflydelse paa dets Virksomhed. Udvalget kan saa meget mindre føle nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa det gjorte Forslag, naar der ad en anden Vej fra Statens Side, fremdeles arbeides hen til at ophjælpe Landets Hesteavl ved et aarligt Tilskud fra Statskassen til Uddeling af Præmier i Hesteavlens Interesse.

Da Udvalget ikke har kunnet gaae ind paa at overlade til Amtsraadene at holde Hingste for Districternes Regning, og heller ikke i det Hele har kunnet tiltræde de øvrige Bestemmelser i Paragraphen, har man fundet det rigtigst at omredigere den.

Idet man har fraveget Udkastets Tanke med Hensyn til Hingstehold i Amtsraadsdistricterne, har man tillige anset det for rettest, at den ved Salget af Landstutteriets Hingste indvundne Sum gaaer ind i Statskassen.

Med Hensyn til Udkastets § 17 har Udvalgets Fleertal Intet imod, at det frederiksborgske Stod søges udvidet udover det, som er bestemt i Loven af 31te Marts 1852; idet man maa erkende, at der i Almindelighed sættes høt Priis paa den frederiksborgske Race. Naar Udvalget vil en Indskrænkning af Bestemmelsen i Paragraphens Nr. 2 og i den Anledning foreslaae en Tilføining, da er Grunden den, at man formener, at 10 Hopper i det frederiksborgske Stod ikke maae parres paa anden Maade i de første 10 Aar end den, der nu er bestemt i Loven af 31te Marts 1852 § 18—2, for at der ved denne Parring kan erhverves et Resultat og erholdes Visshed om, hvorvidt en forsat Parring paa den foreskrevne Maade kan frembringe et for vor Hesteavl tjenligt Hesteflag.

Udvalgets Mindretal foreslaae, at Paragraphens Nr. 1 udgaaer.

Udvalgets Fleertal formener, at det er urigtigt, naar man i det Hele taget vil bibeholde et Stamstutteri, da ikke ogsaa at have et lille Fuldblodsstod, saa meget mere som der ikke er Faa, der sætte Priis paa Heste af denne Race.

Vi foreslaae imidlertid, at Punctumet, der omhandler Fuldblodsstoddet, henføres under Nr. 3, og det hvidsødtte Stod derimod opføres under Nr. 1.

Dette Forslag tiltrædes subsidiairt af Mindretallet.

I § 18 formener Udvalget, at det noget bestemtere bør udtales, at saamange af Stutteriets Hingste som muligt anvendes til Landhoppers Bedækning, og er i Overensstemmelse hermed en Tilføining til Paragraphen foreslaet.

ad § 20. Naar man fraviger Udkastets Bestemmelse med Hensyn til Amtsraadenes Bestyrelse til Hingstehold for Districternes Regning, falder Landstutimesterens Reiser til Besigtigelse af Hingstene bort, og i Overensstemmelse hermed er Paragraphen omændret.

Med Hensyn til § 22 formener Udvalget, at den Commission, der af Indenrigsministeriet udnævnes til at besigtige Stamstutteriet og til at deeltage i Indkjøbet af Hingste til Stutteriet, ogsaa bør have en afgjørende Indflydelse paa at bestemme, hvilke Hingste og Hopper der skulle udbringes af Stutteriet, samt i det Hele taget at paasee Stutteriets Larv og at Lovens Bestemmelser overholdes.

Udvalget foreslaae desaaarsag en ny Paragraph istedetfor Udkastets § 22.

ad § 23 har Udvalget gjort Forslag til, at Benævnelsen „Landstutimester“ eller „Landstutimesterens“ forandres til „Stutimester“ og „Stutimesterens“.